

[Udenrigsministeren]

der ligger omkring u-landsbidraget, og når hr. Stinus siger, at vi bør arbejde for en folkelig forståelse for u-landshjælp som sådan, vil jeg sige, at det er vi naturligvis meget positive over for.

Endelig vil jeg sige til hr. Ib Christensen, at det var et meget snedigt spørgsmål at stille, om jeg kan nævne et eneste eksempel på, at Danmark har stået alene i det udenrigspolitiske samarbejde. Når det er snedigt, hænger det sammen med, at den almindelige procedure jo ganske simpelt er den, at man på embedsmandsplan forhandler forskellige spørgsmål, og kun de spørgsmål, som man faktisk har sikkerhed for at der er en fælles holdning til, bliver behandlet videre og kommer op til behandling på møder mellem udenrigsministrene.

Endelig vil jeg også til hr. Ib Christensen sige, at netop det med Iran er et typisk eksempel på, hvor forkert hr. Ib Christensen går i byen. Det blev brugt som et eksempel på, at her er det EF, der er inde i billedet. Det er rigtigt, at der blev truffet en beslutning blandt udenrigsministrene. Hvad var det for en beslutning? Det var en beslutning, der gik på følgende: nu rejser vi hjem til vore parlamenter, og i vore parlamenter kommer vi med et forslag og får forhåbentlig vedtaget et sådant forslag om sanktioner. Rent teoretisk kunne man da forestille sig, at jeg var kommet hjem og havde fremsat et forslag, der ikke havde vundet tilslutning i folketinget. Nu skete det stik modsatte. Og det, jeg vil frem til her, er, at det er de enkelte parlamenter, der har truffet denne afgørelse. Det er ikke EF, der har gjort det.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg kan da godt give udenrigsministeren ret i, at det var en flot bemærkning for russerne at komme med, men de kom altså med den, og udenrigsministeren sagde dengang: det mener de ikke. Nu vel, begrebet troværdighed spiller jo en rolle i international politik, det lægger man også meget vægt på fra dansk side, fra amerikansk side osv., og derfor må de så at sige bide hovedet af nogen diplomatisk skam, hvis de nu indleder forhandlinger, hvad jeg synes de burde gøre. Men NATO har ikke gjort det nemmere, for NATO havde fået at vide, hvad det drejede

sig om. Der kom for det første det, som udenrigsministeren kalder en flot bemærkning, men samtidig kom der også et helt klart forhandlingstilbud her og nu, det vil altså sige i oktober-november. Dengang kunne man have indledt forhandlingerne, vi kunne have været i den forhandlingssituation nu her i foråret 1980, hvis ikke NATO havde taget beslutningen. Og jeg vil nok sige, at efter det, udenrigsministeren nu har sagt – og dette være særlig sagt til de medlemmer af den socialdemokratiske gruppe, som jeg hørte var så lykkelige for, at Danmark skulle bede om et halvt års udsættelse – forstår jeg mindre og mindre af det hele. Hvis udenrigsministeren har argumenteret på den måde nede i NATO for et halvt års udsættelse, forstår jeg bedre, at han ikke kom igennem med selve sagen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Lasse Budtz (S) (se foran)
vedtoges med 118 stemmer mod 14; 13 stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af Arentoft (FP) (se foran).

Forslag om motiveret dagsorden af Ib Christensen (DR) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra medlem af folketinget *Jørgen Peder Hansen*, der har orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 24. maj atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Niels V. Andersens*, hverv som midlertidigt medlem af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.